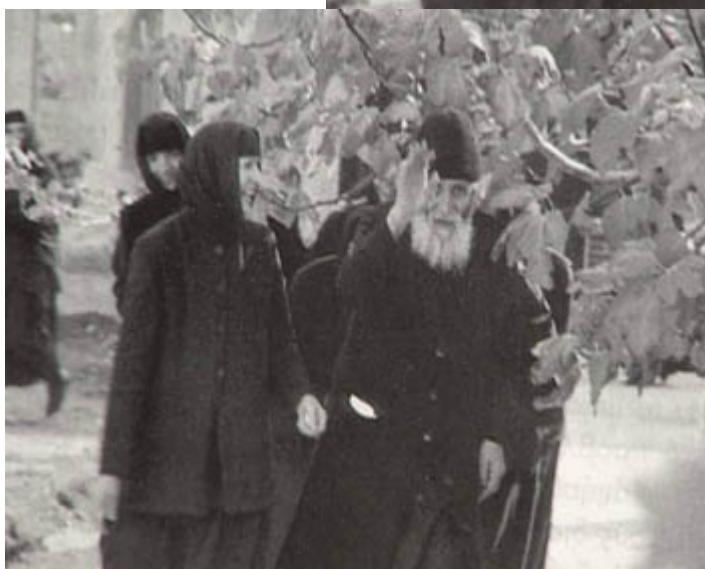

Λόγοι γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου- Το κέρδος από την αδικία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, όταν ενοχοποιούμαι άπο κάτι πού θά πή γιά μένα μία αδελφή, ένώ δέν φταιώ, δέν το σηκώνω καί ψυχραίνομαι μαζί της.
 - Γιά στάσου λίγο! Τί λέει το Τυπικό της Εκκλησίας γι' αυτό; Σέ ποια περίπτωση υπάγεται;
- Έσύ πώς βοηθιέσαι περισσότερο; Πές ότι συμβαίνει έτσι όπως το λές, ότι δέν φταις. Έ, άν σέ αδίκησαν, κέρδος έχεις. Και ή άλλη, άν είπε κάτι εις βάρος σου, γιά νά δικαιολογηθή, μετά τήν πειράζει, τήν ελέγχει ή συνείδηση, μετανοεί καί σέ βλέπει μέ περισσότερη

αγάπη. Δυό-
τρία καλά μαζί. Έτσι σού δίνεται ή ευκαιρία νά πλουτίσης καί νά γίνης
αρχοντοπούλα, νά
μήν είσαι τσιγγανάκι. Αφού ό Θεός σού δίνει τήν δυνατότητα νά γίνης
αρχοντοπούλα καί
να μπορής νά δίνης και σέ κανέναν áλλο, γιατί θέλεις νά μένης τσιγγανάκι;
- Επιμένει ό λογισμός νά ρωτήσω τήν αδελφή πώς κατάλαβε τήν συμπεριφορά μου
και
μέ ενοχοποίησε.
- Βέβαια, αντέχει το ταγκαλάκι νά δη νά εχης κάτι στην áκρη; Σέ πιέζει
νά ζήτησης νά
βρής το δίκιο σου, γιά νά δίωξης áπό μέσα σου τόν Χριστό.
- Γέροντα, θά ήθελα κάποτε-κάποτε νά μοϋ χαρίζωνται οί áλλοι, οταν κάνω
ένα
σφάλμα.
- Τί, θέλεις νά σέ δικαιολογούν; Ας πούμε ότι σέ δικαιολογούν. Έσύ κερδίζεις
πνευματικά
ή ζημιώνεσαι μέ αυτό;
- Ζημιώνομαι.
- Αν είχες ένα μαγαζί, θά ήθελες νά κερδίζης ή νά ζημιώνεσαι;
- Νά κερδίζω.
- Αν λοιπόν στά υλικά, στά μάταια, πράγματα δέν θέλουμε νά ζημιωθούμε,
πόσο μάλλον
στά πνευματικά πρέπει νά κοιτάμε πώς νά μή ζημιωθούμε! Οί κοσμικοί áνθρωποι
κοιτούν τό
υλικό κέρδος και δέν το αφήνουν νά πάη χαμένο οί πνευματικοί áνθρωποι είναι
σωστό νά
πετάνε τό πνευματικό κέρδος; 'Άλλα, και αν οί κοσμικοί ξοδεύουν τά χρήματα πού
έχουν,
σπαταλούν τουλάχιστον υλικά πράγματα, ενώ εμείς, οταν δέν δεχώμαστε
τήν αδικία,
σπαταλούμε πνευματικά πράγματα, ουράνια. Τά τρώμε óλα εδώ. Γιατί νά
ανταλλάσσουμε τά
ουράνια μέ τά επίγεια; Ύστερα οί καημένοι οί κοσμικοί έχουν και áγνοια
πνευματική, ενώ
εμείς γνωρίζουμε γίναμε μοναχοί, γιά νά κερδίσουμε τά ουράνια, και τελικά
γιά áλλου
ξεκινήσαμε και áλλου πάμε. Γιά έναν κοσμικό τό νά éκτελεσθή ή νά δαρθή
ή απλώς νά
διωχθή áδικα, είναι πολύ οδυνηρό. Έμείς óμως πρέπει νά τά ζητάμε αυτά

και νά τά
υπομένουμε γιά τήν αγάπη τού Χριστού. Νά επιδιώκουμε τήν ατιμία, τήν
περιφρόνηση, την
ύβρη, γιατί φέρνουν κέρδη στην ψυχή μας. Ένας οικογενειάρχης λ.χ. έχει ανάγκες
και ζητά
να δικαιωθή, γιατί σκέφτεται πώς θα ζήσουν και αυτός και τα καημένα τα παιδιά
του, αν
χάση την υπόληψη του ή αν χρεωκοπήση. Γι' αυτό οι κοσμικοί έχουν
ελαφρυντικά, ενώ
εμείς δέν έχουμε ελαφρυντικά.
Όταν μας αδικούν κι έμείς δεχώμαστε την αδικία, τότε στην ουσία
ευεργετούμαστε.
Με συκοφαντούν λ.χ. ότι έκανα κάποιο έγκλημα και με κλείνουν στην
φυλακή άδικα;
Εντάξει. Έχω αναπαυμένη την συνείδηση μου, αφού δέν έκανα το έγκλημα, έχω και
ουράνιο
μισθό. Υπάρχει μεγαλύτερη ευεργεσία; Δέν γογγύζω, άλλα δοξολογώ τον
Θεό: Πώς να Σέ
ευχαριστήσω, Θεέ μου, πού δέν έκανα το έγκλημα; Αν το είχα κάνει, δέν θά άντεχα
τις τύψεις
της συνειδήσεως. Τότε γίνεται Παράδεισος ή φυλακή. Μέ χτύπησε κάποιος άδικα;
Δόξα
Σοι, Κύριε! Ισως ξιφλήσω κάποια αμαρτία κάποτε και έγώ είχα χτυπήσει
κάποιον. Μέ
έβρισαν άδικα; Δόξα Σοι, Κύριε! Το δέχομαι γιά τήν αγάπη Σου, πού
ραπίσθηκες και
υβρίσθηκες γιά χάρη μου.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr